

BAZI ŞARAPLIK ÜZÜM ÇEŞİTLERİNİN ETKİLİ SICAKLIK TOPLAMI GEREKSİNİMLERİNİN BELİRLENMESİ ve BUNUN KALİTE ÖZELLİKLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Demir Kök, Salih Çelik

Trakya Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bahçe Bitkileri Bölümü-TEKİRDAĞ. e-mail: drkok@hotmail.com

Alınış : 01.08.2002
Kabul ediliş : 25.03.2003

Özet: Bu araştırma, Tekirdağ koşullarında dört şaraplık üzüm çeşidinin (Cinsaut, Kalecik Karası, Sémillon ve Yapıncak) Etkili Sıcaklık Toplamları (EST) gereksinimlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Bu amaçla iki yıllık (1998-1999) vejetasyon devresinde, gözlerin uyanması-tam çiçeklenme (I), tam çiçeklenme-ben düşme (II), ben düşme-hasat (III) ve gözlerin uyanması-hasat (IV) olmak üzere dört fenolojik dönem esas alınarak EST değerleri hesaplanmıştır.

Çeşitlerde gözlerin uyanmasından tam çiçeklenmeye kadar geçen dönemde (I) EST'nin iki yıllık ortalama değerleri, Cinsaut çeşidine 379.9 d-g, Kalecik Karası çeşidine 378.6 d-g, Sémillon çeşidine 328.6 d-g ve Yapıncak çeşidine 362.4 d-g bulunmuştur. Çeşit sırası esas alınarak bu değerler diğer dönemler için sırasıyla, II. dönemde: 817.1 d-g, 678.7 d-g, 705.6 d-g, 840 d-g, III. dönemde: 573.4 d-g, 688.3 d-g, 655.4 d-g, 674.1 d-g, IV. dönemde 1770.4 d-g, 1745.6 d-g, 1721.3 d-g, 1876.4 d-g bulunmuştur.

Gözlerin uyanmasından hasada kadar geçen dönemde (IV) en yüksek EST değeri Yapıncak çeşidine (1876.4 d-g) bulunmuş; bunu sırası ile Cinsaut (1770.4 d-g), Kalecik Karası (1745.6 d-g) ve Sémillon (1721.3 d-g) çeşitleri izlemiştir.

Anahtar kelimeler: Şaraplık üzüm, fenoloji, EST, toplam eriyebilir kuru madde oranı, toplam asit oranı.

Determination of Heat Summation Requirements of Some Wine Grape Cultivars and Its Effect On Quality Characteristics

Abstract: This research was carried out to determine the Heat Summation Requirements (HSR) of four wine grape cultivars (Cinsaut, Kalecik Karası, Sémillon, Yapıncak).

In two year of the vegetation period, by paying to attention to four phenological period of the cultivars such as from the bud bursting to full flowering (I), from the full flowering to véraison (II), from the vérasion to harvest (III) and from the bud bursting to harvest (IV); values of the HS were calculated.

From the bud bursting to full flowering, HS values of the two year average (1998-1999) in cultivars were found as 379.9 d-d in Cinsaut cv., 378.6 d-d in Kalecik Karası cv., 328.6 d-d in Sémillon cv. and 362.4 d-d Yapıncak cv. By paying to attention to cultivars rank, this values for the other periods were found as 817.1 d-d, 678.7 d-d, 705.6 d-d, 840 d-d (for II. period); 573.4 d-d, 688.3 d-d, 655.4 d-d, 674.1 d-d (for III. period); 1770.4 d-d, 1745.6 d-d, 1721.3 d-d, 1876.4 d-d (for IV. period), respectively.

From the bud bursting to harvest, the highest HS values was obtained from the Yapıncak cv. as 1876.4 d-d and it was followed by cv. Cinsaut (1770.4 d-d), cv. Kalecik Karası (1745.6 d-d) and cv. Sémillon (1721.3 d-d), respectively.

Key words : Wine grape, phenology, HS, ratio of total soluble solids in water, total acidity ratio.

Giriş

Bütün tarım faaliyetlerinde olduğu gibi bağıcılık da, iklim koşullarından önemli düzeyde etkilenmektedir. Bu açıdan dikkate alındığında ülkemizin son derece uygun olan iklim şartlarına sahip olduğu görülmektedir. Dünya üzerinde ekonomik anlamda üzüm üretimi 10-20 °C eş

sıcaklık değerlerine karşılık gelen 30-50° kuzey ve güney enlem dereceleri arasında yer alan ilman iklimin hakim olduğu alanlarda yapılmaktadır.

Asmanın biyoekolojik potansiyeli dikkate alınarak, iklim istekleri ile biyolojik reaksiyonları arasındaki ilişkiler "indis" adı verilen rakamsal göstergeler ve

ifadelere dönüştürülmüştür (Galet, 1983; Huglin, 1986; Jackson ve Schuster, 1987; Reynier, 1982; Winkler ve Ark., 1974; Çelik, 1998). Bağcılıkta iklim faktörleri arasındaki ilişkiyi gösteren başlıca iklimsel indisler arasında; Heliotermik İndisler, Biyoklimatik İndisler, Winkler İndisi (EST), Hidrometrik İndis, Enlem Derecesi Sıcaklık İndisi ve Kuraklık İndisi yer almaktadır.

“Derece-gün” veya “Isı Üniteleri” olarak ifade edilen EST bağıcılıkta en fazla kullanılan iklim indisi dir (Winkler ve Ark., 1974). EST, bölgelerin bağıcılık potansiyelinin ve o bölgede yetiştirecek üzüm çeşitlerinin olgunlaşma durumlarının belirlenmesine yardımcı bir yöntem olarak bilinmektedir (Prescott, 1969; Çelik ve Ark., 1988).

Reynier (1982), ülkemiz bağ alanlarını EST değerleri açısından, 1. Bölge ($EST > 2850 \text{ d-g}$), 2. Bölge (2400-2850 d-g), 3. Bölge (2000-2400 d-g), 4. Bölge (1600-2000 d-g), 5. Bölge (1200-2000 d-g) ve 6. Bölge ($EST < 1200 \text{ d-g}$) olarak 6 gruba ayırmıştır.

Winkler (1948), Oraman (1972) ve Alishev (1977), üzüm çeşitlerinde erken olgunlaşan çeşitlerin EST isteklerinin orta ve geç olgunlaşanlara göre daha az olduğunu bildirmiştirlerdir. Bu nedenle, EST ihtiyacını fazla olan çeşitler bu isteklerini karşılayabilecek ekolojilerde yetiştirmekleri taktirde üzümler istenildiği şekilde olgunlaşamamaktadır (Winkler, 1948; Alishev, 1977).

Demirbüker (1983), EST açısından üzüm çeşitlerini çok erkenci çeşitler (900-1100 d-g), erkenci çeşitler (1101-1300 d-g), orta olum çeşitleri (1301-1700 d-g) ve son turfanda çeşitler ($EST > 1700 \text{ d-g}$) olarak 4 gruba ayırmıştır.

Çelik ve Ark. (1988), Ankara koşullarında yetiştirelen 10'u sofralık ve 21'i şaraplık olan üzüm çeşitler-

rinde üç yıllık gözlem ve analizler yaparak; çeşitlerde gözlerin uyanma ve olgunlaşma tarihleri arasında kalan vejetasyon sürelerini ve bu dönemler için hesaplanan EST ihtiyaçlarını belirlemiştirlerdir.

McIntyre ve Ark. (1988), 1968-1973 yılları arasında Kaliforniya'nın 5 farklı iklim bölgesinde EST ile üzüm çeşitlerinde gözlerin uyanması ve meye olgunluğu arasındaki ilişkileri incelemiştir ve bunlar arasında korelasyonlar olduğuna dikkat çekmiştir.

Tomasi ve Castacurta (1993), İtalya'da 12 yıl süre ile topladıkları meteorolojik verileri kullanarak 13 farklı biyoklimatik indis değeri hesaplamışlardır. İklimsel indisler ile bağıcılıkta kullanılan parametreler arasında yapılan korelasyon analizleri, değişik çevre şartlarına uyum sağlayan tek bir iklim indisini bulmanın zor olduğunu göstermiştir.

Jones ve Davis (2000), Fransa'nın Bordeaux şehrinde bir bağda yaptıkları gözlemlerler ile bir uzun dönem (1952-1997) klimatolojisi geliştirmiştirlerdir. Araştırmada Merlot ve Cabernet Sauvignon üzüm çeşitleri kullanılmış olup; elde edilen veriler hasat döneminde iklim, fenoloji ve tanenin biyokimyasal kompozisyonu arasındaki ilişkileri incelemeye kullanılmıştır. Çalışmadan elde edilen sonuçlar, Bordeaux şehrinde yetiştirecek Merlot üzüm çeşidinin iklim ve fenoloji yönünden Cabernet Sauvignon üzüm çeşidine göre daha hassas olduğunu göstermiştir.

Amerine ve Cruess (1944) ve Hopman ve Schaller (1981) gibi araştırmacılar, tanede şeker miktarının artış ve azalışı üzerinde; farklı iklim (sıcaklık, ışık, nem ve yağış gibi) ve toprak özelliklerinin etkili olabileceği dikkatini çekmiştir.

Tablo 2. 1998, 1999 yılları ile 1998-1999 yılı ortalamasına göre vejetasyon dönemlerinde çeşitlerin farklı fenolojik dönemleri için hesaplanan Etkili Sıcaklık Toplamı değerleri (d-g)

EST (d-g)	1998	Dönem Çeşit	U.-T.Ç. (I)	T.Ç.-B.D. (II)	B.D.-H. (III)	U.-H. (IV)
		Cinsaut	387.0	802.3	539.4	1728.7
	K. Karası	388.0	642.2	714.7	1744.9	
	Sémillon	313.9	698.2	650.3	1726.0	
	Yapıncak	356.5	813.6	653.7	1823.8	
	1999	Cinsaut	372.7	831.9	607.4	1812.0
	K. Karası	369.2	715.2	661.8	1746.2	
	Sémillon	343.2	712.9	660.5	1716.6	
	Yapıncak	368.2	866.3	694.5	1929.0	
	1998-1999 yılları orta- laması	Cinsaut	379.9	817.1	573.4	1770.4
	K. Karası	378.6	678.7	688.3	1745.6	
	Sémillon	328.6	705.6	655.4	1721.3	
	Yapıncak	3624	840.0	674.1	1876.4	

U. : Gözlerin uyanması
B.D. : Ben düşme

T.Ç. : Tam çiçeklenme
H. : Hasat

Materyal ve metot

Bu araştırma, 1998-1999 yılları arasında Tekirdağ Bağcılık Araştırma Enstitüsü fidanlık koşullarında gerçekleştirilmiştir. Bitkisel materyal olarak ikisi siyah (Cinsaut ve Kalecik Karası) ve diğer ikisi beyaz renkte (Sémillon ve Yapıncak) olan 4 farklı şaraplık üzüm çeşidi kullanılmıştır.

Bağcılıkta kullanılan EST değerlerinin hesaplanması için, ayların ortalama sıcaklık değerinden 10°C çıkartılmış ve o aylara ait gün sayısı ile çarpılmış; bulunan raka molar toplanmıştır.

$$\text{EST} = (N - 10^{\circ}\text{C}) \cdot 30 + (M - 10^{\circ}\text{C}) + \dots + (Ek - 10^{\circ}\text{C}) \text{ (d-g)}$$

Denemenin çeşitlerde kalite özelliklerinin belirlenmesi aşaması, Düzgüneş ve Ark. (1987)'na göre tesadüf blokları deneme deseninde 4 tekerrürlü ve her tekerrürde 3 asma olacak şekilde kurulmuştur. Çeşitlerde ben düşme ve hasat dönemleri için şırada toplam eriyebilir kuru madde oranı (%) ile toplam asit oranlarının (%) belirlenmesinde; her çeşit için 4 tekerrür ve her tekerrürde 100 adet tane üzerinde çalışılmıştır.

Sonuçlar

Etkili Sıcaklık Toplami Bulguları

Çeşitlerin farklı fenolojik dönemleri için 1998 ve 1999 yılı vejetasyon dönemleri ile 1998-1999 yılları ortalaması olarak hesaplanan EST değerleri Tablo 2' de verilmiştir.

Çeşitlerde 1998-1999 yılları ortalaması olarak gözlemlerin uyanmasından tam çiçeklenme dönemine kadar geçen süre için hesaplanan EST değerleri, Cinsaut çeşidine 379.9 d-g, Kalecik Karası çeşidine 378.6 d-g, Sémillon çeşidine 328.6 d-g ve Yapıncak çeşidine 362.4 d-g olmuştur (Tablo 2).

Üzerinde çalışılan çeşitlerde 1998-1999 yılları ortalaması olarak tam çiçeklenmeden ben düşme dönemine kadar geçen süre için hesaplanan EST değerlerine bakıldığından, Cinsaut çeşidi için 817.1 d-g, Kalecik Karası çeşidi için 678.7 d-g, Sémillon çeşidi için 705.6 d-g ve Yapıncak çeşidi için 840 d-g olduğu görülmektedir.

Çeşitlerin 1998-1999 yılları ortalaması olarak ben düşme dönemi ile hasat dönemi arasında kalan süre için hesaplanan EST değerlerinin, Cinsaut çeşidi için 573.4 d-g, Kalecik Karası çeşidi için 688.3 d-g ve Sémillon çeşidi için 655.4 d-g ve Yapıncak çeşidi için 674.1 d-g olduğu saptanmıştır (Tablo 2).

Çalışmada yer alan çeşitlerde 1998-1999 yılları ortalamasına olarak gözlerin uyanmasından hasat dönemine kadar geçen süre için hesaplanan EST değerleri, Cinsaut çeşidine 1740.4 d-g, Kalecik Karası çeşidine 1745.6 d-g, Sémillon çeşidine 1721.3 d-g ve Yapıncak çeşidine 1876.4 d-g olmuştur (Tablo 2).

Tablo 3'de, Tekirdağ ekolojisine ilişkin verilen 1998 ve 1999 yılları ile bu iki yıla ait EST ortalamalarına bakıldığından, değerlerinin sırasıyla 2085 d-g, 2152.6 d-g ve 2118.8 d-g olduğu görülmektedir.

Bazı Kalite Özelliklerine İlişkin Bulgular

Denemenin yürütüldüğü 1998 ve 1999 yılları ile bu iki (1998-1999) yılın ortalaması şeklinde çeşitlerde ben düşme ve hasat dönemlerinde şırada toplam eriyebilir kuru madde oranı ile toplam asitlige ilişkin çeşitxdönem interaksiyonları, çeşit ortalamaları ve dönem ortalamaları Tablo 4 ve 5'de verilmiştir.

Tablo 3. Tekirdağ ili için 1998, 1999 yılları ile 1998-1999 yılları ortalaması olarak hesaplanan EST değerleri

İndis	1998 yılı	1999 yılı	1998-1999 yılları ortalaması
EST (d-g)	2085.0	2152.6	2118.8

Tablo 4. Çeşitlerin 1998, 1999 yılları ile 1998-1999 yılları ortalaması olarak ben düşme ve hasat dönemlerinde şırada toplam eriyebilir kuru madde oranları (%)

Çeşit	Çeşit x Dönem İnteraksiyonu						Çeşit Ortalaması		
	Ben Düşme Dönemi			Hasat Dönemi			1998	1999	Ort.
	1998	1999	Ort.	1998	1999	Ort.			
Cinsaut	10.03 ef	11.42	10.73	23.90 a	21.90	22.90	16.96 a	16.66 ab	16.81
K. Karası	12.03 d	13.20	12.62	21.45 b	21.20	21.33	16.74 a	17.20 a	16.97
Sémillon	11.40 de	11.40	11.40	19.20 ç	19.70	19.45	15.30 b	15.55 bc	15.43
Yapıncak	9.53 f	10.27	9.90	19.40 c	19.80	19.60	14.46 b	15.03 c	14.75
Dönem Ort.	10.75	11.57	11.16	20.99	20.65	20.82	15.87	16.11	15.99

*Aynı harfi gösteren ortalamalar arasında % 1 düzeyinde fark görülmemiştir

Çeşitxdönem interaksiyon ortalaması için % 1 LSD : 1.46 Çeşitxdönem interaksiyon ortalaması için % 1 LSD : Ö.D.

Çeşit ortalaması için % 1 LSD : 1.03 Çeşit ortalaması için % 1 LSD : 1.51

Dönem ortalaması için % 1 LSD : Ö.D. Dönem ortalaması için % 1 LSD : Ö.D.

Çeşitlerin 1998-1999 yılları ortalamasına göre ben düşme döneminde şıradan toplam eriyebilir kuru madde oranı çeşitxdönem interaksiyon değerleri, Cinsaut çeşidinde % 10.73, Kalecik Karası çeşidinde % 12.62, Sémillon çeşidinde % 11.40 ve Yapıncak çeşidinde % 11.16 olmuştur. Aynı kriter açısından hasat dönemi çeşitxdönem interaksiyon ortalamaları, Cinsaut çeşidinde % 22.90, Kalecik Karası çeşidinde % 21.33, Sémillon çeşidinde % 19.45 ve Yapıncak çeşidinde % 19.60 değerini almıştır. Şıradan toplam eriyebilir kuru madde oranı çeşit ortalamaları açısından değerler, Cinsaut çeşidi için % 16.81, Kalecik Karası çeşidi için % 16.97, Sémillon çeşidi için % 15.43 ve Yapıncak çeşidi için % 14.75 olmuştur (Tablo 4).

Çeşitlerin 1998-1999 yılları ortalaması olarak ben düşme döneminde şıradan toplam asit miktarı çeşitxdönem interaksiyonu ortalamaya değerlerinin, Cinsaut çeşidinde % 1.72, Kalecik Karası çeşidinde % 1.71, Sémillon çeşidinde % 1.36 ve Yapıncak çeşidinde % 1.79 olduğu saptanmıştır. Aynı kriterin hasat dönemi için çeşitxdönem interaksiyon ortalamaları, Cinsaut çeşidi için % 0.67, Kalecik Karası çeşidi için % 0.83, Sémillon çeşidi için % 0.54 ve Yapıncak çeşidi için % 0.52 değerini almıştır. Çeşitlerin toplam asit oranı ortalamaları dikkate alındığında ise, elde edilen değerlerin Cinsaut çeşidinde % 0.88, Kalecik Karası çeşidinde % 1.30, Sémillon çeşidinde % 0.95 ve Yapıncak çeşidinde ise % 0.72 olduğu tespit edilmiştir (Tablo 5).

Tartışma

Çalışmada denemenin yürütüldüğü Tekirdağ ekolojisi için 1998-1999 yılları ortalaması olarak hesaplanan EST değeri 2118.8 d-g olmuştur (Tablo 3). Bu açıdan değerlendirildiğinde, Reynier (1982)'in EST değerlerini göz önüne alarak Türkiye bağ alanları için yaptığı sınıflandırmaya göre Tekirdağ ekolojisi 4. Bölgede yer almaktadır.

Çeşitlerde 1998-1999 yılları ortalaması olarak gözlemlerin uyanmasından tam çiçeklenme dönemine kadar geçen

süre için hesaplanan EST değerleri arasında, en büyük değer Kalecik Karası çeşidinden (379.9 d-g) elde edilirken; en küçük değer ise Sémillon (328.6 d-g) çeşidinden elde edilmiştir (Tablo 2).

Çeşitlerin 1998-1999 yılları ortalaması olarak tam çiçeklenme döneminden ben düşme dönemine kadar geçen süre için hesaplanan EST değerleri arasında, en büyük değer Yapıncak çeşidinden (840 d-g) ve en düşük değer Kalecik Karası çeşidinden (678.7 d-g) elde edilmiştir (Tablo 2).

Çeşitlerde 1998-1999 yılları ortalamaları olarak ben düşme dönemi ile hasat dönemi arasında kalan süre için hesaplanan EST ortalamaları arasında, en büyük değer Kalecik Karası çeşidinden (688.3 d-g) ve en düşük değer ise Cinsaut çeşidinden (573.4 d-g) elde edilmiştir (Tablo 2).

Çeşitlerde 1998-1999 yılları ortalaması şeklinde gözlemlerin uyanmasından hasat dönemine kadar geçen süre için hesaplanan EST değerleri arasında, en büyük değer Yapıncak çeşidinden (1876.4 d-g) ve en düşük değer ise Sémillon çeşidinden (1721.3 d-g) elde edilmiştir. Demirbüker (1983)'in EST değerlerini dikkate alarak yaptığı sınıflandırmaya göre, çalışmada yer alan bu çeşitlerin orta olum ile daha çok son turfanda özelliği taşıdıkları görülmüştür (Tablo 2).

Deneme yer alan çeşitlerin ben düşme döneminde şıradan toplam eriyebilir kuru madde oranı çeşitxdönem interaksiyonu ortalamaları arasında, en büyük değer Kalecik Karası çeşidinde (% 12.62) ve en düşük değer ise Cinsaut çeşidinde (% 10.73) belirlenirken; hasat döneminde ise en büyük değer Cinsaut çeşidinde (% 22.90) ve en düşük değer Sémillon çeşidinde (% 19.45) tespit edilmiştir. Aynı kriter açısından çeşit ortalamaları arasında ise en büyük değere Kalecik Karası çeşidinde (% 16.97) ve en düşük değere ise Yapıncak çeşidinde (% 14.75) rastlanmıştır (Tablo 4).

Tablo 5. Çeşitlerin 1998, 1999 yılları ile 1998-1999 yılları ortalaması olarak ben düşme ve hasat dönemlerinde şıradan toplam asit oranları (%)

Dönen	Çeşit x Dönem İnteraksiyonu						Çeşit Ortalaması		
	Ben Düşme Dönemi			Hasat Dönemi			1998	1999	Ort.
	Çeşit	1998	1999	Ort.	1998	1999	Ort.	1998	1999
Cinsaut	2.30 a	1.13	1.72	0.69 a	0.64	0.67	1.49 a	0.88 ab	1.19
K. Karası	1.54 b	1.88	1.71	0.94 cd	0.71	0.83	1.24 ab	1.30 a	1.27
Sémillon	1.39 bc	1.32	1.36	0.50 d	0.58	0.54	0.94 b	0.95 ab	0.95
Yapıncak	2.56 a	1.02	1.79	0.62 d	0.42	0.52	1.59 a	0.72 b	1.16
Dönen							Genel Ort.	Genel Ort.	Genel Ort.
Ort.	1.95	1.34	1.65	0.69	0.59	0.64	1.32	0.96	1.14

*Aynı harfi gösteren ortalamalar arasında % 1 düzeyinde fark görülmemiştir

Çeşitxdönem interaksiyon ortalaması için % 1 LSD : 0.56

Çeşit ortalaması için % 1 LSD : 0.39

Dönen ortalaması için % 1 LSD : Ö.D

Çeşitxdönem interaksiyon ortalaması için % 1 LSD : Ö.D.

Çeşit ortalaması için % 1 LSD : 0.43

Dönen ortalaması için % 1 LSD : Ö.D.

Denemede yer alan çeşitlerin 1998-1999 yılları ortalaması olarak ben düşme döneminde şırada titre edilebilir asit miktarı çeşitxdönem interaksiyonu ortalamaları arasında en yüksek değer Yapınçak çeşidi için (% 1.79) saptanırken; en düşük değer ise Sémillon çeşidi için (% 1.36) belirlenmiş; aynı yılın hasat dönemi için, en yüksek değer Kalecik Karası çeşidinde (% 0.83) ve en düşük değer ise Yapınçak çeşidinde (% 0.52) saptanmıştır. Aynı yılın çeşit ortalamaları arasında ise, en büyük değere Kalecik Karası çeşidinde (% 1.30) ve en düşük değere ise Yapınçak çeşidinde (% 0.72) rastlanmıştır (Tablo 5). Üzümde çeşitlerin şırada toplam eriyebilir kuru madde oranı ile toplam asit oranı, çeşide, asmaya uygulanan kültürel işlemlere göre değişebildiği gibi; aynı zamanda Amerine ve Crues (1966) ile Hopman ve Schaller (1981)'in belirtikleri gibi ekolojik faktörlere (iklim ve toprak özellikleri gibi) göre de değişimektedir.

Yapılan bu çalışma ile Tekirdağ ekolojisinin bağcılıkla son derece uygun olduğu ve bu ekolojide incelenen çeşitlere ek olarak ilk ve son turfanda özelliğinde olan çeşitlerin de kaliteli şekilde yetiştirebilecekleri görüşülmüştür.

Kaynaklar

- 1 ALISHEV, H.. Study of the Ecological Conditions in Southeast Bulgaria Regarding the Grapevine Development and Fruiting. *Grad. I. Lazar. Naoka XIV* (4):115-122, Sofia, 1977.
- 2 AMERINE, M.A. and WINKLER, A.J.. Composition and Quality of Must and Wines of California Grapes. *Hilgardia*, 15 : 493-675, 1944.
- 3 ÇELİK, H., MARASALI, B. ve DEMİR, İ. Ankara Koşullarında Ankara Koşullarında Yetiştirilen Sofralık ve Şaraplık Üzüm Çeşitlerinin Etkili Sıcaklık Toplamı İsteklerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma. Türkiye III. Bağcılık Sempozyumu, 31 Mayıs-3 Haziran 1988, Bursa, 11 s., 1988.
- 4 ÇELİK, S. Bağcılık (Ampeloloji). Cilt-I, Anadolu Matbaa Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi, 426 s.
- 5 DEMİRBUKER, Y.. Toprak ve İklim Özellikleri Yönünden Trakya Bölgesi Bağcılıkı, XXIII. Dünya Meteoroloji Günü, *Tarimsal Meteoroloji Semineri*, 23-25 Mart 1983, Başbakanlık Devlet Met. Y. GnL Md., 138-159, 1983.
- 6 DÜZGÜNEŞ, O., KESİC, T., KAVUNCU, O. ve GÜRBÜZ, F. Araştırma Deneme Metodları. Ankara Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Yayınları :1021, Ders Kitabı No : 295, 1987.
- 7 GALET, P. Precis de Viticulture, 4'e Edition, Rue de La Croix Lavit 34100, Montpellier, France, 584 p, 1983.
- 8 HUGLIN, P. Biologie et Ecologie de La Vigne, 4e Edition Payot Larusanne, Paris, 372 p, 1986.
- 9 JACKSON, D.I. and SCHUSTER, D. The Production of Grapes and Wine in Cool Climates. Butterworths of New Zealand, 205-207 p, Victoria Street Wellington, 1987.
- 10 JONES, V. G. and DAVIS, R.E. Climate Influence on Grapevine Phenology, Grape Composition and Wine Production and Quality for Bordeaux, France. *American Journal of Viticulture*, Vol. 51, No.3, 2000.
- 11 MCINTYRE, G.N., KLIWER, W.M. and LIDER, L.A. Some Limitations of the Degree Day System as Used in Viticulture in California. *Vitis*, vol.27, no.1.
- 12 ORAMAN, M.N.. Bağcılık Tekniği II. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Yayın No: 470, Ders Kitabı: 162, 402 s, 1972.
- 13 PRESCOTT, J.A. The Climatology of the Vine (V. Vinifera L.). A Comparasion of France and Australia on the Basis of the Temperature of the Warmest Month. *Royal Society of S. Australia*, 93:7-15, 1969.
- 14 REYNIER, A. Réalisations Agrometeorologiques En Viticulture: Zonage Du Vignoble Turc, *Vignes et Vines* :53:56 p, 1982.
- 15 TOMASI, D. and COSTACURTA, A. Aptitude of Some Bioclimatic Indices to Value the Environmental Viticulture Potentiality. *Atti del Convegno Studio Ambiente Asti 14e 15 Luglio*, 281-290 p, 1993.
- 16 WINKLER, A.J. Maturity of Table Grapes. The Relation of Heat Summation to Time of Maturing and Palatability. *Amer. Proc. Hort. Sci.* 21:295-298 p, 1948.
- 17 WINKLER, A.J., COOK, J.A., KLIWER, W.M. and LIDER, L.M. General Viticulture. University of California Press. Berkeley and Los Angeles, 710 p, 1974.